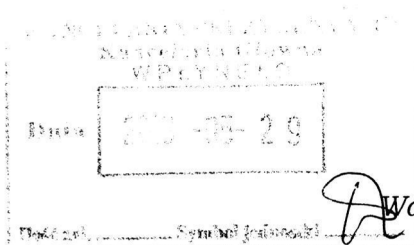

ZWIĄZEK ŻOŁNIERZY WOJSKA POLSKIEGO
ORGANIZACJA POŻYTKU PUBLICZNEGO
ZARZĄD GŁÓWNY

ZAWSZE WIERNI OJCZYŹNIE

ul. Miklaszewskiego 5
02-776 Warszawa
tel. 727 008 000
E-mail: zzwp@op.pl

Ldz. 114/2018

Warszawa, dnia 29.04.2018 r.

LIST OTWARTY

Szanowny Pan
Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

Związek Żołnierzy Wojska Polskiego wyraża zaniepokojenie pojawiającymi się informacjami dotyczącymi prac nad rządowym projektem zmiany ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, który 2 grudnia br. 2016 r. został przekazany do Sejmu RP (nr druku 1105).

Zapowiedziane w nim drastyczne zmniejszenie świadczeń emerytalnych żołnierzy, którzy pełnili zawodową służbę wojskową do dnia 31 sierpnia 1990 r. oraz tych, którzy rozpoczęli służbę w PRL, a później kontynuowali ją w III RP, jest szkodliwe dla wizerunku Rzeczypospolitej Polskiej, narusza szereg przepisów Konstytucji RP, aktów prawa międzynarodowego i dotkliwie krzywdzi żołnierzy lojalnie służących III RP oraz ich rodziny.

W treści projektu widoczne jest świadome zniekształcenie przepisów ustawy z dnia 9 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, z których jednoznacznie wynika, że zasady obliczania wysokości emerytur wojskowych są jednakowe dla każdego żołnierza. Natomiast zróżnicowanie systemu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy i ich rodzin z powszechnym systemem ubezpieczeń społecznych wykorzystano do propagowania fałszywego sformułowania o rzekomych „specjalnych przywilejach emerytalnych”. Świadczy to o celowym wprowadzeniu społeczeństwa w błąd. Cynizmem jest porównywanie przez projektodawcę systemu zaopatrzenia emerytalnego z systemem ubezpieczenia społecznego. Są to systemy zbudowane i funkcjonujące na odmiennych zasadach wynikających z podstawowych różnic między służbą wojskową żołnierzy i pracą osób wykonujących zawody cywilne. Korzystniejsze zasady nabywania przez żołnierzy uprawnień emerytalnych są konsekwencją tych różnic. Zasada ta jest stosowana od odzyskania niepodległości w 1918 r. i znalazła prawne usankcjonowanie w ustawie z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych

i zawodowych wojskowych (Dz. U. z 1924 nr 6, poz. 46). Artykuły 81 i 82 tej ustawy zasługują na szczególną uwagę.

Szanowny Panie Prezydencie

Jedną z fundamentalnych zasad obowiązujących w każdej armii świata jest ograniczona swoboda żołnierza w zakresie wyboru miejsca i charakteru pełnionej służby. O tych sprawach decydują potrzeby sił zbrojnych i rozkazy przełożonych. Z tych powodów pociąganie do odpowiedzialności zbiorowej żołnierzy pełniących służbę przed rokiem 1990 oraz tych, którzy rozpoczęli służbę w PRL, a później kontynuowali ją w formacjach Wojska Polskiego wymienionych w katalogu projektu ustawy jest nieuprawnione i głęboko krzywdzące. Żołnierz nie może być karany za pełnienie służby na określonych stanowiskach, w określonych jednostkach i instytucjach wojskowych. Żołnierze poparli przemiany ustrojowe po 1989 r. i wejście Polski do Unii Europejskiej. Wielu z nich, wymienionych w projekcie ustawy, od 1953 r. pełniło służbę w misjach pokojowych rozstawiając Polskę i jej Siły Zbrojne. Wojsko Polskie odegrało istotną rolę w procesie akcesyjnym do NATO.

Najwyższy czas zaprzestać łączyć wojsko i żołnierzy z polityką. Żołnierze nie mogą ponosić odpowiedzialności za decyzje podejmowane przez polityków. Nie wolno dzielić żołnierzy według daty urodzenia i okresu pełnienia służby. Żołnierz zawsze służył narodowi i państwu. Niedopuszczalne jest przeciwstawianie żołnierzy społeczeństwu. Wszelkie działania z tym związane zasługują na negatywną i surową ocenę.

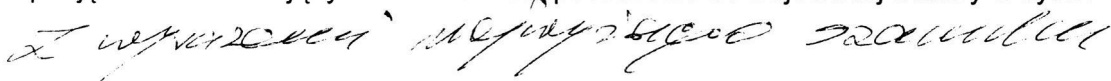
Regulacje zawarte w projekcie zmian, oprócz odpowiedzialności zbiorowej, wprowadzają domniemanie winy skutkujące automatycznym ograniczeniem praw emerytalnych żołnierzy Wojska Polskiego. Przyjęte założenie, że wszyscy żołnierze pełniący służbę w instytucjach i formacjach Wojska Polskiego wymienionych w projekcie ustawy byli przestępcami pełniącymi służbę na rzecz totalitarnego państwa, których należy napiętnować i pozbawić przysługujących im uprawnień narusza podstawowe zasady demokratycznego państwa prawnego.

Projekt ten spotkał się z krytycznymi opiniami wielu autorytetów prawnych, Sądu Najwyższego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, a ostatnio Biura Analiz Sejmowych. Ta ostatnia jest zdecydowanie negatywna dla projektu.

Znacznie wcześniej dostrzegł to Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 11 maja 2017 r. (sygn. K 2/07) stwierdził „*likwidując spuściznę po totalitarnych systemach komunistycznych, demokratyczne państwo oparte na rządach prawa musi stosować środki formalnoprawne takiego państwa. Nie może stosować żadnych innych środków, ponieważ wówczas nie byłoby lepsze od totalitarnego reżimu, który ma zostać całkowicie zlikwidowany. Demokratyczne państwo oparte na rządach prawa dysponuje wystarczającymi środkami, aby zagwarantować, że sprawiedliwości stanie się zadość, a winni zostaną ukarani. Nie może ono jednak i nie powinno zaspokajać żądzy zemsty, zamiast służyć sprawiedliwości.*”

Nietrudno jest oprzeć się wrażeniu, że projekt ustawy ma charakter odwetu i zemsty, jest kolejną próbą zbiorowych rozliczeń za wierną i ofiarną służbę.

Zwracając się do Pana Prezydenta, jako Głowy Państwa oraz Najwyższego Zwierzchnika Sił Zbrojnych, apelujemy o obronę zasad demokratycznego państwa prawnego oraz podjęcie działań mających na celu niedopuszczenie do wejścia tej ustawy w życie.

PREZES

Związku Żołnierzy Wojska Polskiego

płk w st. spocz. Marek Bielec